

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

08 aprilie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinar declarate de avocatul Danciuc Ghenadie în numele inculpatului Țenjalovschi Gheorghe și inculpații Țenjalovschi Gheorghe, Țenjalovschi Piotr, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 01 august 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2014 în cauza penală privindu-i pe

Țenjalovschi Gheorghe Fedosie, născut la 20 aprilie 1957, originar din s.Dănceni, r-nul Ialoveni, domiciliat în or.Strășeni, str.M.Sadoveanu 10,

și

Țenjalovschi Piotr Gheorghe, născut la 30 iulie 1989, originar din or.Strășeni, fără domiciliu înregistrat.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: - 07.04.2014 - 01.08.2014;
2. Instanța de apel: - 04.09.2014 - 03.12.2014;
3. Instanța de recurs: - 04.03.2015 - 08.04.2015.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 01 august 2014, au fost condamnați în baza art.145 alin.(2) lit.e), i), j) Cod penal:

- Țenjalovschi Gheorghe la 15 ani închisoare în penitenciar de tip închis, și Țenjalovschi Piotr la 17 ani închisoare în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Țenjalovschi Gheorghe, la 19 decembrie 2013, în jurul orei 21.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflîndu-se împreună cu fiul său Țenjalovschi Piotr în ap.14 din str.Dosoftei 130, mun.Chișinău, din motive necunoscute, au inițiat un conflict cu cet.Șeremet Mihail și, Țenjalovschi Gheorghe urmărind scopul omorului acestuia, acționînd prin intenție directă, dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzînd urmările lor și admițînd în mod conștient survenirea acestora, intenționat i-a aplicat lui Șeremet Mihail multiple lovituri cu pumnii și picioarele în diferite părți ale corpului, majoritatea fiind în regiunea capului. Concomitent, în maltratarea lui Șeremet Mihail s-a implicat și Țenjalovschi Piotr care, deteriorînd piciorul unui scaun din lemn, aflat în locuința menționată, intenționat a continuat să-i aplice victimei multiple lovituri în diferite părți ale corpului în vederea realizării intenției infracționale comune, ambii cunoscînd cu certitudine că Șeremet Mihail (a.n.1950) este în etate și, ignorînd categoric solicitarea

ultimului de a înceta maltratarea sa, acționând intenționat în vederea atingerii scopului criminal comun și profitând de starea de neputință a acestuia de a se apăra, au continuat a-i aplica cu pumnii, picioarele, precum și alte obiecte, multiple lovituri în diferite părți ale corpului, majoritatea fiind în regiunea capului cauzându-i suferințe fizice insuportabile și vătămări corporale sub formă de plăgi contuze ale capului, hemoragii difuze ale țesuturilor moi pericraniene în regiunea frontală, parietală, temporală și occipitală, hemoragii subarahnoidiene cu conținut hemoragic în ventriculii cerebrali, edem cerebral, traumatism a toracelui prin traumă închisă a toracelui, fracturi costale pe dreapta, fractură oblică a oaselor membrului superior drept, plăgi, echimoze și excoriații la cap, membre superioare și inferioare, în rezultatul cărora, Șeremet Mihail, fiind dus de ambii în altă odaie, în scurt timp a decedat.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către avocatul D.Chetraru în numele inculpatului P.Țenjalovschi și inculpat, avocatul Gh.Danciuc în numele inculpatului Gh.Țenjalovschi și inculpat, prin care au solicitat:

- avocatul D.Chetraru, casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare, invocând că declarațiile martorilor S.Tataru, N.Palagniuț nu au legătură directă cu evenimentul infracțiunii, întrucât ei au declarat numai unele date generale care direct sau indirect nu confirmă sau infirmă învinuirea adusă; declarațiile martorilor L.Griza și S.Tataru, care nu au fost prezenți în instanță, iar procurorul a renunțat la probele date, nu puteau fi puse la baza soluției de condamnare a inculpatului, de fapt, la baza sentinței a fost pusă doar o probă, și anume declarațiile martorului T.Nazarciuc, care este în etate și, fiind audiată în calitate de martor în ședința de judecată, a depus declarații diametral contrare celor date la etapa urmăririi penale, pe care nu le-a scris personal, ci au fost întocmite de către ofițerul de urmărire penală;

- inculpatul P.Țenjalovschi, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, deoarece are la întreținere doi copii minori și soția care nu lucrează, astfel fiind singurul întreținător al familiei; dânsul nu a avut intenția de a-l omorî pe M.Șeremet, între ei a avut loc un conflict și recunoaște că l-a lovit de câteva ori cu pumnii și picioarele, după care acesta a plecat într-o direcție necunoscută, iar a doua zi a fost trezit de tatăl său, care i-a spus că victima se află în casă mort, imediat a chemat ambulanța, iar tatăl său a plecat de la fața locului, fiind reținut mai târziu de către poliție;

- avocatul Gh.Danciuc, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că unele probe administrate sînt doar niște constatări nemotivate și neargumentate, care nu au importanță la stabilirea adevărului; declarațiile martorului T.Nazarciuc examinate în prima instanță nu coincid cu cele date la urmărirea penală și nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, nefiind scrise de către aceasta, ci de ofițerul de urmărire penală în limba pe care aceasta nu o cunoaște; sentința este neîntemeiată și inechitabilă, deoarece fapta de care este învinuit Gh.Țenjalovschi nu a fost săvârșită de către acesta, iar toate probele administrate nu au primit o apreciere la justa lor valoare, concluziile instanței fiind formale, premature și care nu corespund circumstanțelor de fapt stabilite în cauză;

- inculpatul Gh.Țenjalovschi care, în apelul declarat la 08.08.2014, a indicat că este vinovat în moartea lui M.Șeremet pe care, în timp ce fiul său dormea, l-a bătut cu cârja, l-a dezbrăcat de palton, apoi a luat papucii fiului său și i-a murdărit de sînge știind că acesta se va încălța și va pleca la control, iar el a plecat la fiica sa în s.Trușeni. Ulterior, în apelul declarat la 18.08.2014, acesta a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care

să fie achitat, indicînd că nu există probe ce ar demonstra vinovăția sa de comiterea infracțiunii imputate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2014, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de avocații D.Chetraru, Gh.Danciuc și inculpații Gh.Țenjalovschi, P.Țanjalovschi, cu menținerea sentinței.

În motivarea soluției date instanța de apel a indicat că, prima instanță, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, prin următoarele probe: declarațiile martorilor L.Griza, S.Tataru, procesul-verbal de cercetare la fața locului și tabelul fotografic din 20.12.2013, rapoartele de expertiză medico-legale 34/2300 din 19.03.2014, nr.1466, nr.1478, nr.1465, rapoartele de expertiză psihiatrică nr.197a-2013 din 18.03.2014 și nr.38s-2014 din 03.06.2014, astfel ajungînd la concluzia corectă cu privire la condamnarea inculpaților Gh.Țenjalovschi și P.Țenjalovschi în baza art.145 alin.(2) lit.e), i), j) Cod penal.

Instanța de apel a considerat neîntemeiate argumentele apelanților referitor la faptul că prima instanță și-a întemeiat concluziile de vinovăție a inculpaților pe declarațiile martorilor S.Tataru și N.Palagniuc, deoarece sentința contestată nu este axată doar pe aceste declarații, ci pe cumulul de probe pertinente și concludente administrate în cauza penală, astfel probele acumulate dovedesc indubitabil vina inculpaților în comiterea infracțiunii imputate.

La fel, instanța de apel a respins argumentele apelanților referitor la dezacordul acestora cu declarațiile martorului T.Nazarciuc, pe motiv că aceasta are 80 ani și din cauza vârstei, starea mintală și capacitatea de judecare a acesteia este scăzută, deoarece aceste declarații au fost apreciate în raport cu alte probe, prin care se confirmă vinovăția inculpaților, iar faptul că martorul dat nu-și putea aminti conținutul declarațiilor date în cadrul urmăririi penale, nu denotă caracterul neveridic al acestora și nu trezește dubii referitor la veridicitatea lor. Dimpotrivă, veridicitatea acestora se confirmă prin însăși faptul că au fost date în scurt timp după fapta comisă de inculpați și sînt confirmate prin celelalte probe administrate, astfel încît contradictorialitatea invocată de apelanți nu denotă caracterul ilegal al sentinței contestate.

De asemenea, instanța a indicat că nu pot fi reținute nici suspiciunile invocate de apelanți referitor la faptul că procesul-verbal de audiere a martorului T.Nazarciuc la urmărirea penală a fost întocmit de către ofițerul de urmărire penală fără participarea acesteia, în limba de stat, pe care ultima nu o cunoaște, deoarece acestea nu și-au găsit confirmare în cadrul examinării cauzei, iar faptul că declarațiile martorului sînt în contradicție cu declarațiile inculpaților, nu denotă că acestea nu sînt veridice, inclusiv în condițiile în care anume inculpații și-au schimbat de mai multe ori declarațiile, aceștia avînd un interes direct în acest sens, în vederea justificării pozițiilor sale, circumstanță ce denotă că declarațiile lor nu sînt veridice, cu atît mai mult că acestea vin în contradicție cu celelalte probe acumulate la dosar.

Instanța de apel a conchis că argumentele apelanților au doar menirea ca inculpații să se eschiveze de la răspunderea penală pentru fapta comisă or, invocarea obiecțiilor asupra unor probe separat de restul probatoriului acumulat, nu constituie decît un tertip utilizat în vederea mimării lipsei de probe ce ar confirma învinuirea, în timp ce în speță, relevanță prezintă nu probele examinate separat, ci evaluarea în

cumul a acestora or, la materialele cauzei au fost acumulate și alte probe, decât declarațiile martorilor, ce confirmă comiterea de către inculpați a faptei imputate.

În acest sens, instanța de apel a conchis că declarațiile inculpaților, contradictorii la diferite etape al procesului, sînt combătute prin probele acumulate la dosar, de unde reiese cert că decesul victimei a survenit ca urmare a acțiunilor criminale ale acestora, concluzie la care corect a ajuns prima instanță, iar argumentele contrare ale apelanților sînt nefondate.

Instanța a indicat că, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, prima instanță a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de persoana inculpaților, precum și de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestora, și anume că au săvîrșit o infracțiune deosebit de gravă, cu o deosebită cruzime asupra unei persoane, despre care cunoșteau cert că este în stare de neputință, și corect a considerat că corijarea și reeducarea acestora poate avea loc doar în condițiile izolării lor de societate.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești au declarat recursuri ordinare avocatul Gh.Danciuc în numele inculpatului Gh.Țenjalovschi și inculpații Gh.Țenjalovschi, P.Țenjalovschi, care au solicitat:

- avocatul Gh.Danciuc în numele inculpatului Gh.Țenjalovschi care, invocînd temeurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, casarea acestora și pronunțarea unei hotărîri de achitare, invocînd că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel; fapta inculpatului nu întrunește elementele componenței infracțiunii de omor intenționat, deoarece fapta nu a fost săvîrșită de către acesta; partea acuzării nu a prezentat probe referitor la existența elementelor infracțiunii în acțiunile inculpatului; instanțele eronat au constatat fapta criminală, fără a indica forma participației și rolul fiecărui făptuitor la săvîrșirea infracțiunii; instanța nu a verificat toate probele administrate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată cu consemnarea lor în procesul-verbal, argumentele apărării privind verificarea declarațiilor martorului T.Nazariuc au fost lăsate fără examinare; instanța nu s-a expus asupra argumentului apărării referitor la relevanța urmelor de sînge depistate pe hainele inculpatului prin raportul de expertiză biologică; probele administrate în cauză nu au fost apreciate separat, din punct de vedere al relevanței, concludenței, utilității și veridicității, prin prisma art.101 Cod de procedură penală;

- inculpatul Gh.Țenjalovschi care, fără a invoca vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, casarea acestora cu remiterea cauzei la rejudecare, invocînd că nu este vinovat de comiterea infracțiunii imputate;

- inculpatul P.Țenjalovschi care, fără a invoca vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, casarea acestora, rejudecarea cauzei, deoarece dînsul nu a săvîrșit infracțiunea în care este învinuit, crima fiind comisă de tatăl său, care i-a spus să facă curat în casă și să cheme ambulanța și poliția, iar el a pleacă la fiică.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, care a solicitat dispunerea inadmisibilității recursurilor ca fiind neîtemeiate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Drept temei pentru recurs avocatul Gh.Danciuc în numele inculpatului Gh.Țenjalovschi, invocă prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, iar inculpații Gh.Țenjalovschi și P.Țenjalovschi, deși nu au invocat vreun temei

prevăzut în art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, dar avînd în vedere că ambii se consideră nevinovați de fapta pentru care au fost recunoscuți vinovați, se subînțelege temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Analizînd aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recursurile declarate, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-a găsit confirmare la examinarea recursurilor, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărîrilor judecătorești.

După cum rezultă din conținutul recursurilor, autorii acestora nu sînt de acord cu condamnarea lui Gh.Țenjalovschi și P.Țenjalovschi în baza art.145 alin.(2) lit.e), i), j) Cod penal, considerînd că fapta nu a fost săvîrșită de ultimii și că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția lor în săvîrșirea infracțiunii imputate.

La acest capitol, Colegiul constată că prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecînd cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpații Gh.Țenjalovschi și P.Țenjalovschi, martorii T.Nazarciuc, N.Palagniuc, a cercetat declarațiile acestora date la urmărirea penală, actele cauzei, inclusiv, procesul-verbal de cercetare la fața locului și planșa fotografică din 20.12.2013, prin care s-a stabilit locul comiterii infracțiunii de către inculpați; raportul de expertiză medico-legală nr.34/2300/D din 19.03.2014, prin care s-a constatat cauza decesului victimei M.Șeremet; rapoartele de expertiză medico-legală (biologică) nr.1466, 1465 și 1478 din 20.01.2014, potrivit cărora pe hainele, încălțămînta și bastonul ridicate de la Gh.Țenjalovschi, pe hainele, încălțămînta ridicate de la P.Țenjalovschi și pe scaunul din lemn ridicat de la fața locului, au fost depistate urme de sînge ce aparține victimei M.Șeremet; rapoartele de expertiză psihiatrică legală ambulatorie nr.197/A -2013 din 18.03.2014 și staționară nr.38s-2014 din 03.06.2014, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea instanței că vinovăția inculpaților în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(2) lit.e), i), j) Cod penal integral a fost dovedită.

Instanța de apel, respectînd prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță, expusă mai sus, deoarece argumentele apărării nu și-au găsit confirmare în ședința de judecată.

Din conținutul deciziei rezultă că această concluzie s-a tras avînd în vedere depozițiile inculpaților P.Țenjalovschi și Gh.Țenjalovschi, a martorului T.Nazarciuc, N.Palagniuc, L.Griza, S.Tataru și actele cauzei – procesul-verbal de cercetare la fața locului și planșa fotografică din 20.12.2013, rapoartele de expertiză medico-legală nr.34/2300/D din 19.03.2014, medico-legală (biologică) nr.1466, 1465 și 1478 din 20.01.2014, psihiatrică ambulatorie nr.197/A -2013 din 18.03.2014 și staționară nr.38s-2014 din 03.06.2014, care sînt descrise detaliat în descriptivul deciziei instanței de apel (f.d.77-82 v.3), probe care corect au fost apreciate de instanță și nu trezesc careva dubii.

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii imputate lui P.Țenjalovschi și Gh.Țenjalovschi, inclusiv vinovăția acestora, după cum rezultă din sentința primei instanțe și decizia instanței de apel, care s-au

pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-au motivat concluzia prin cumulul de probe pertinente, concludente și utile, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Colegiul penal atestă că, conform art.27 și art.414 alin.(2) Cod de procedură penală, aprecierea probelor și circumstanțelor de fapt ale cauzei ține de competența instanțelor de fond și de apel.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă.

Astfel, instanța constată că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelurilor, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Afirmațiile recurenților, precum că instanțele de judecată incorect au apreciat probele cauzei punându-le la baza sentinței de condamnare, nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursurilor, deoarece, ca probe, acestea sînt adunate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțe conform legislației în vigoare. Mai mult că, critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei și care deja a fost efectuată de două instanțe de judecată.

Totodată, Colegiul penal ține să enunțe că argumentele invocate de avocatul Gh.Danciuc privind adoptarea unei hotărâri de achitare a lui Gh.Țenjalovschi, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii ori că fapta nu a fost săvîrșită de acesta, constituie în sine un dezacord cu modul de apreciere a probelor administrate în dosar și nu poate servi drept temei de rejudecare a cauzei și casare a unei hotărâri judecătorești definitive. Mai mult, temeiurile invocate de recurent cu referire la lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii în acțiunile lui Gh.Țenjalovschi și a motivelor pe care se întemeiază soluția, se combat prin materialele cauzei și nu se semnalizează în esență presupusele erori de drept, astfel încît, hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fiind descrise detaliat și argumentat în decizia instanței de apel, acceptate și de către instanța de recurs, care în totalitatea lor resping argumentele apărării că inculpatul Gh.Țenjalovschi nu ar fi săvîrșit infracțiunea imputată.

De asemenea, lipsit de temei este și argumentul recurentului, precum că instanța de apel la examinarea cauzei a încălcat prevederile art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, și nu a audiat pe viu martorul T.Nazarciuc, deoarece dispoziția acestei norme clar prevede că persoanele care au fost audiate în prima instanță pot fi audiate în instanța de apel doar în cazul în care declarațiile acestora se contestă de către părți, la solicitarea acestora. Din procesul-verbal al ședinței instanței de apel rezultă că inculpatul și apărătorul acestuia la etapa cererilor și demersurilor nu a înaintat cerere de audierea a martorului T.Nazarciuc, iar la faza cercetării probelor, au declarat că careva probe noi sau completări la cele existente nu sînt. Doar după ce au fost verificate probele materiale examinate de prima instanță, prin citirea lor în ședința de judecată și consemnate în procesul-verbal, avocatul inculpatului P.Țenjalovschi a solicitat audierea martorului sus menționat, fără a indicat temeiul de audiere repetată a acestuia (f.d.68 v.3). Mai mult, instanța de apel în partea descriptivă a deciziei s-a expus clar din care motiv declarațiile martorului T.Nazarciuc, pot fi reținute ca probă ce demonstrează vinovăția ambilor inculpați și din care motiv acestea nu urmează a fi

respinse, nefiind necesară reluarea ori completarea argumentelor deja expuse în decizia recurată (f.d.82 v.3).

La fel, neîntemeiate sînt și argumentele recurenților, precum că instanța de apel nu s-a expus asupra motivului privind aprecierea rapoartelor de expertiză biologică în coraport cu declarațiile inculpatului Gh.Țenjalovschi, care a negat faptul că s-ar fi aflat la fața locului și ar fi aplicat careva lovituri victimei.

Colegiul penal reține că toate probele au fost verificate sub aspectul pertinentei, concludentei, utilității și veridicității de către instanțele de fond, inclusiv și raportul de expertiză medico-legală (biologică) nr.1466 din 20.01.2014, potrivit căruia pe hainele, încălțăminte și bastonul ridicate de la Gh.Țenjalovschi, au fost depistate urme biologice de sînge ce aparțineau victimei M.Șeremet, astfel se exclude versiunea inculpatului că aceste urme puteau să apară în momentul cînd dînsul a intrat în locuință, unde a depistat cadavrul. La fel, această versiune vine în contradicție cu declarațiile inculpatului P.Țenjalovschi care, recunoscîndu-și vina în cele comise, a afirmat că dînsul împreună cu tatăl său au aplicat victimei lovituri, în urma cărora a survenit decesul acesteia. Din acest motiv, inclusiv reținînd și faptul că, potrivit raportului de expertiză medico-legală (biologică) nr.1465 din 20.01.2014, pe hainele și încălțăminte ridicate de la P.Țenjalovschi au fost depistate urme biologice de sînge ce aparțineau victimei M.Șeremet, argumentele acestuia, precum că nu a comis infracțiunea imputată, nu pot fi reținute. Mai mult că acesta, a contestat sentința doar în latura stabilirii pedepsei, solicitînd aplicarea unei pedepse mai blînde decît cea stabilită de instanță.

Astfel că, din totalitatea probelor administrate, s-a constatat faptul săvîrșirii de către Gh.Țenjalovschi împreună cu P.Țenjalovschi a omorului victimei M.Șeremet, prin urmare concluzia privind condamnarea acestora este justă și întemeiată.

Neîntemeiate sînt afirmațiile părții apărării, precum că instanța nu a cercetat actele cauzei, deoarece, potrivit procesului-verbal a ședinței instanței de apel, probele care au fost cercetate de instanță au fost consemnate în procesul-verbal, acesta fiind întocmit în corespundere cu prevederile art.336 Cod de procedură penală (f.d.68-69, v.3), fiind respectate întocmai prevederile art.414 alin.(6) Cod de procedură penală.

Lipsit de temei este și afirmația părții apărării, precum că instanțele de fond eronat au constatat fapta criminală, fără a indica forma participăției și rolul fiecărui făptuitor la săvîrșirea infracțiunii, deoarece după cum rezultă atît din actul de învinuire, cît și din fapta constatată de instanțele de fond și încadrearea juridică a acțiunilor inculpaților, acestora nu li s-a incriminat comiterea faptei prin participăție, ci doar indicile calificativ „omorul săvîrșit de două sau mai multe persoane”, dat fiind că ambii inculpați au participat în comun la comiterea faptei ca coautori, fiecare a acționat cu intenție directă de a lipsi victima de viață, fiecare aplicîndu-i lovituri, adică ambii au voit să participe la săvîrșirea omorului în mod direct, material, deci să execute latura obiectivă a acestei infracțiuni.

Reținînd cele relatate, Colegiul penal constată că, criticile aduse de partea apărării, precum că în cauză a fost încălcat art.6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, inculpatului fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil, invocînd că hotărîrea instanței nu a fost motivată din punct de vedere al legalității și temeiniciei acesteia, nu pot fi reținute, deoarece instanța de apel, respectînd prevederile art.414 alin.(2¹) Cod de procedură penală, a examinat cauza penală fără careva abateri de la normele materiale și procedurale, corect

apreciind circumstanțele de fapt și de drept sub toate aspectele, argumentându-și hotărârea, care cuprinde motivele ce au stat la baza soluției adoptate, încadrând corect acțiunile inculpaților, concluzie ce este susținută și de instanța de recurs.

Pedeapsa este stabilită inculpaților cu respectarea prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal, în limita sancțiunii normei penale în baza căreia aceștia au fost declarați vinovați, ținându-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana acestora și de toate circumstanțele atenuante prezente în cauză și lipsa celor agravante, fiindu-le aplicată o pedeapsă echitabilă în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia au fost declarați vinovați.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursurilor ordinare declarate de avocatul Gh.Danciuc în numele inculpatului Gh.Țenjalovschi și inculpații Gh.Țenjalovschi și P.Țenjalovschi, fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Danciuc Ghenadie în numele inculpatului Țenjalovschi Gheorghe și de inculpații Țenjalovschi Piotr și Țenjalovschi Gheorghe, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2014, în cauză penală în privința acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 06 mai 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu